

k o w a l s k i

ANDRZEJ KOWALSKI

Andrzej Kowalski urodził się 21 maja 1948 roku w Brześciu Kujawskim. Szkołę podstawową ukończył w Sobolewie (1962), a Technikum Elektroenergetyczne w Radomiu (1967). Dyplom inżyniera (ze specjalnością Telewizja), otrzymał po studiach odbytych na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej (1972). Następnie rozpoczął pracę w Instytucie Telekomunikacji tej Uczelni. Był zatrudniony kolejno na stanowiskach: stażysty, asystenta, adiunkta i profesora. Jego praca doktorska (1977) była poświęcona syntezie niejednorodnych filtrów mikrofalowych, a rozprawa habilitacyjna — wykorzystaniu wielomianów Czebyszewa do analizy właściwości światłowodów telekomunikacyjnych.

Działalność naukowa Andrzeja Kowalskiego związana była ze specjalizacją tematyczną zespołów badawczych Instytutu Telekomunikacji, a zwłaszcza Zakładu Systemów Mikrofalowych i Optoelektronicznych. Początkowo pracował nad zastosowaniami urządzeń mikrofalowych do celów metrologicznych (dalmierze geodezyjne, mierniki prędkości), a przede wszystkim nad rozwojem konstrukcji źródeł sygnałów mikrofalowych z diodami Gunna, detektorów i filtrów mikrofalowych. Następne prace, prowadzone od 1977 roku, związane były z tworzącą się w Polsce i na świecie techniką światłowodową na potrzeby telekomunikacji. Wtedy to Instytut Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej i Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, z inicjatywy profesora Zenona Szpiglera, rozpoczęły wspólne prace badawcze nad opracowaniem technologii wytwarzania (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej) oraz metodologią pomiarów

światłowodów telekomunikacyjnych (Instytut Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej). Kolejne prace z tym związane to budowa doświadczalnej linii produkcyjnej w UMCS, ułożenie kabla dla Telekomunikacji Polskiej SA, budowa urządzeń nadawczo-odbiorczych o przepływnościach 2 Mbit/s (Lublin), 8 Mbit/s (Łódź), a następnie systemu PDH 34 Mbit/s — zamówionego w Instytucie Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej przez Polskie Zakłady Teletransmisyjne w Warszawie. W tych pracach, dokumentowanych licznymi publikacjami, Andrzej Kowalski pełnił rolę konstruktora, kierownika zadań lub kierownika prac.

Za udział w pracach związanych z rozwojem techniki optotelekomunikacyjnej otrzymał nagrodę zespołową Ministra Łączności, nagrodę zespołową I stopnia Rady Oddziału Wojewódzkiego Naczelnej Organizacji Technicznej w Lublinie, a w 1983 roku Złotą Odznakę „Zasłużony Pracownik Łączności” Ministra Łączności. W 1986 roku otrzymał nagrodę zespołową I stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za opracowanie przyrządów pomiarowych na potrzeby technologii elementów optoelektronicznych i techniki światłowodowej.

Następnie Andrzej Kowalski prowadził prace (ekspertyzy, opinie, prace badawcze, projekty i granty Komitetu Badań Naukowych, rektorskie i projekty międzynarodowe) związane z różnymi aspektami badawczymi: metrologii (opracowanie i wdrożenie do produkcji reflektometrów światłowodowych), konstrukcji lub projektów sieci: telekomunikacyjnych (dla Telekomunikacji Polskiej SA), teleinforma-

K

tycznych (dla NASK i Politechniki Warszawskiej), dostępowych (dla Telekomunikacji Polskiej SA) i światłowodowych CATV (Lublin).

W 1997 roku rozpoczął pracę w Centrum Badawczo-Rozwojowym Telekomunikacji Polskiej SA na stanowisku zastępcy dyrektora ds. badawczo-rozwojowych. Pełnił tam rolę koordynatora i osoby odpowiedzialnej za planowanie i rozliczanie działalności badawczo-rozwojowej realizowanej dla tej instytucji. Jest pełnomocnikiem dyrektora Centrum ds. działalności badawczo-rozwojowej, współodpowiedzialnym zarówno za prace realizowane wewnątrz Telekomunikacji Polskiej SA, przez zewnętrzne jednostki naukowo-badawcze, jak i za prace realizowane w ramach 5. Ramowego Projektu Unii Europejskiej (IST).

Jest członkiem Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji oraz członkiem rad naukowych sympozjów i konferencji naukowych, autorem lub współautorem około 10 monografii,

50 artykułów i referatów, 40 raportów badawczych oraz kilku patentów. Jest opiekunem naukowym 4 doktorantów, był promotorem doktoranta, który zmarł na kilka dni przed wyznaczonym terminem obrony, a także opiekunem około 50 zakończonych prac magisterskich lub inżynierskich.

W 1972 roku odbył staż naukowy w Paryżu, w École Nationale Supérieure de Télécommunication (ENST) — uczelni należącej do czołówki światowej w zakresie telekomunikacji. Wielokrotnie odwiedzał laboratoria badawcze lub firmowe (np. Bell Lab., NEC, Acatel), brał udział w konferencjach i sympozjach lub spotkaniach z przedstawicielami środowisk telekomunikacyjnych. Zorganizował kilkadziesiąt seminariów wewnętrznych dla pracowników Telekomunikacji Polskiej SA lub seminariów otwartych, z udziałem przedstawicieli szkół wyższych bądź instytutów badawczych.

